

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποῦδ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστέμμενοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων· 5
ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκοίειν αὐτὸς ὦδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ', ὦ γεραῖε, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε, 10
δείσαντες ἢ ἢ στέρξαντες; ὥς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλητος γὰρ ἂν
εἶην τοιάνδε μὴ κατοικτεῖρων ἔδραν.

2. θοάζετε] Fort. προσθάσσετε. Cf. O. C. 1166. τήνδε προσθακῶν ἔδραν.

8. Versus fortasse interpolatus.

11. στέρξαντες L. a. m. rec. et al. σιέξαντες al. Gloss. in L. ἤδη πεπονθότες. Aliae gl. παθόντες et ὑπομείναντες. Cf. Aj. 212. ἐπέισε — σιέρξας ἀνέχει. 1052. αὐτὸν ἐλπίσαντες — ἄγειν. Sed σιέργειν non 'pati' significat, sed 'acquiescere'. Sic Ph. 538. προύμαθον σιέργειν κακά. Aesch. Ag. 1551. σιέργειν δύσκλητα. Herod. IX. 117. Itaque vitiosum esse σιέρξαντες suspicor, pro quo rependum forsitan παθόντες, aut ἢ νεγκόντες, aut ἢ τι τλάντες (coll. O. C. 1077. τᾶν δεινὰ τλασᾶν — πάθη), aut ἢ σιέρξοντες (obsecraturi, coll. O. C. 1094), aut ἢ αἰτήσοντες. Ne quis σιέξαντες rependum putet, aoristum ἔστεξα. Atticis ignotum esse reputet.

13. μὴ οὐ L. et al. μὴ A. Fraenkel. Recte, ni fallor. Jebb μὴ οὐ hic tuetur coll. Demosth. de F. L. § 123. χαλεπαὶ (i. e. οὐ ῥάδιαι, πόλεις) λαβεῖν — μὴ οὐ χρόνον καὶ πολιορκία. Cf. 77. κακὸς | μὴ δρῶν ἂν εἶην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός (ubi aequo jure κακὸς